

KARI

Teksti: Jukka Helminen
Kuvat: Jukka ja Marjo Helminen

Enduron MM-sarja päätökseen TIAISEN KOLMAS !

Kari Tiainen ja mekaniikko Valter (vas), sekä reppupyörän kuljettaja Mario hymyilivät kilpaa auringon kanssa mestaruuden varmistuttua.

Enduron MM-sarjan kaksi viimeistä osakilpailua ajettiin Pohjolan perukoilla Suomessa ja Ruotsissa. Siinä näiden kahden tapahtuman ainoa yhteinen nimittäjä olikin, sillä ulkoisilta puitteiltaan Padasjoen kilpailu muistutti kyläkokousta, kun taas Ruotsissa oli ehkäpä koko kauden näyttävimmät järjestelyt.

Kari Tiaisen vaivana oli koko kauden ajan vihoitellut veneluu, eikä siirtyminen nelitahtiluokkaan sujunut odotetun helposti. Ammattimiehen ottein Kari taisteli kuitenkin sarjan loppuun asti ja nappasi jo kolmannen peräkkäisen Maailmanmestaruuden tililleen. Muuten voidaan sanoa vuoden 1992 enduron MM-sarjan sujuneen lähes täydellisessä italialaiskomennossa. Neljän luokan (80, 250, 500 ja 350 4T) mestaruudet menivät saapasmaahan ja kaiken lisäksi vielä piikkimestari Jeff Nilsson ajaa italialaisella lisenssillä. Ja jos oikein yrittää, niin voihan Tiaistakin pitää tällä hetkellä "puolimakaroonina"!

Tiaisen kaverit olivat mestaruudesta niin varmoja, että tuulettivat pahimmalle kilpakumppanille Fabio Fariolille lopputulosta pitkin kisaa!

Petteri Silvan saa ensimmäisestä täydestä MM-kaudestaan ison plussan. Tasaisesti pisteille ja kahdessa viimeisessä kisassa jauhot suuhun koko maailman kermalle! Siitä on hyvä lähteä ensi vuoteen.

Ympäristötutkimusta Padasjoella

Enduron toiseksi viimeinen MM-osakilpailu käytiin Padasjoen kivisessä maastossa. Reilu sadan kilometrin lenkki kierrettiin kahteen kertaan ja ensimmäisenä päivänä pikiksi ajettiin yhteensä neljä. Yksi crossi ja kaksi ns. ekstratestiä, joihin on sääntöjen mukaan saatava kertaalleen tutustua ilman ajanottoa. Tosiasiassa näistäkin toinen oli lähes puhdasta hiekkacrossia, joka sopi suomalaisille. Sunnuntaina oli reitti muuten sama, mutta pikiksi kaksi enemmän, koska maastopätkien läpiajosääntö oli toteutunut jo edellisenä päivänä, joten kellot saatiin pistää käyntiin heti kättelyssä.

Kisan tiimoilta käytiin osittaista kädenvääntöä kunnan päättäjien keskuudessa, sillä Padasjoki on yksi maamme ns. ekokunnista ja sitoutunut kestävän kehityksen nimellä kulkevaan ympäristöpolitiikkaan. Loppujen lopuksi Suomen MM-osakilpailusta päätettiin tehdä ympäristövaikutusten analyysi seurantoineen ja etukäteisarvioituneen. Toivotavasti sen seurauksena "musta tuntuu" ajatukset maastossa ajamista kohtaan häviävät, sillä aivan asialliselta homma vaikuttaa. Tutkimus on herättänyt laajaa mielenkiintoa myös maamme rajojen ulkopuolella, mutta siihen kannattaisi suhtautua hiukan varauksellisesti. Missä muualla enduroa ajetaan Padasjoen kivikko- ja vastaavassa maastossa? Reitti oli nimittäin juuri ympäristöpainneiden takia vedetty lähes ykkösellä ajettavaan louhikkoon. Yleensä Keski-Euroopassa ajetaan 90 prosenttisesti metsäteillä ja kivikovilla poluilla. Myös Italian ja Ranskan vuoristo-seuduilla on kuivalla kelillä maapohja niin kovaa, että siihen ei jää jälkeäkään parista sadasta moottoripyörästä. Siltä osin tutkimus siis palvelee vain ja ainoastaan tätä yhtä kohdetta.

Oma lukunsa oli tiedotusvälineiden suhtautuminen kilpailuun. Itse pääasia meinasi jäädä ympäristötutkimuksen varjon. Pohjanottearuksen asiantuntijamattomuudessa teki maamme suurin päivälehti kirjoittamalla useaan otteeseen rallista Padasjoen MM-osan yhteydessä. Miten olisi jatkossa aitaohjely, seipään työntö, tai kuulun heitto? Samassa yhteydessä myös väitettiin asiantuntevasti polttoaineen kulutuksen laskevan sadesäällä ym. "viisasta".

Osanottajia oli pohjolan perukoille saanut vähänlaisesti, johtuen pitkästä (kalliista) matkasta ja sijoitusten osittaisesta vakiintumisesta. Kun kauden avauksessa Unkarissa oli nelitahtisissa eniten osanottajia, niin tällä kertaa juuri "tömärit" kärsivät ajajapulasta. Tosin kovin kärki oli kaikissa luokissa paikalla.

Tiainen vauhdissa

Ennen Suomen osakilpailua Kari Tiainen kävi lääkärissä näyttämässä puoli vuotta aiemmin Faarao rallisua katkennutta venelutaan ja ensisuomio oli kipsi käteen. Tammikuun

Peter Hansson verrytteli kotikisassaan ajamalla lauontain MM-urakan päälle vielä muutaman erän stadioncrossia. Liekö se synnä sunnuntain luokkavoittoon?

tutkimuksissa luut näyttivät olevan tiiviisti yhdessä, joskin murtuma näkyi edelleen. Kesän rankat kisat olivat kuitenkin repineet liitoksen auki ja palat irvistelivät puolen milin päästä toisilleen. Hetken neuvoteltun jälkeen tuli lupa ajaa kaksi viimeistä kisa, mutta sitten käsi painataisiin muutamaksi kuukaudeksi kipsis avulla lepoon ja näin "Sixi" piti jättää suosiolla väliin.

Antidoping toimikunnan hyväksymiä "nappeja" syömällä ja hitaamman B-akataulun avulla Tiainen pystyi kahlamaan Padasjoen kivi- kottunnilla läpi. Pikiksillä oli kytti riittävää voittoon asti ja pohjat tuli lauontain pätkistä kolmella neljästä mahdollisesta. Kertaalleen pystyi naapurimaan Bill Andersson lyömään Karia vaajalla sekunnilla lipalle, mutta miehen matka päättyi hurjiin volteihin viimeisellä pätkällä. Husabergin takapää osui hyppyn alustulossa sivuttain pattiin ja ruotsalainen lensi tangon yli, saaden vielä pyörän niskaan. Taju oli pois hetken aikaa, eikä mies muistanut jälkeenpäin tapahtuneesta mitään. Ilman volteista johtunutta kesketyystä olisi Andersson sijoittunut luokassa toiseksi Tiaisen jälkeen. Näin suomalaisen pahin kilpakumppani Fabio Farioli olisi jäänyt muutamaa MM-pistettä köyhemmäksi. Italialainen oli nyt lopulta kakkonen ja Jaroslav Katrinak kolmonen. Suomalaisen nelarikuskien jäsentenvälisen voitti Jouni Sauren neljäntenä ja Mika Kaipanen oli viides.

Sunnuntai aamuna Tiainen oli taas saanut luunsa äjokuntoon ja jatkoi hurjaa menoaa. Ensimmäisellä metsäpätkällä Taruksen leirialueella meinasi kuitenkin käydä kehnosti, sillä etupyörä osui kolmosen kyydissä reikään ja matka jatkui pää edellä turpeeseen. Nopeasti Kari keräsi itsensä pyörän päälle ja onnistui vielä ajamaan sekunnin luokkapohjat. Rytäkässä ei hajonnut kuin kypärän lippa, joten matka jatkui

edelleen vauhdikkaasti. Lopuilla pätkillä Kari teki tasaista työtä ja otti näin ylivoimaisen voiton. Tuloksesta oli luokkapohjat joka pätkällä.

Viimeistään kisa ratkesi samalla Taruksen pätkällä toisella kierroksella, Fariolin pukatussa Kotarin etupyörän läpi vallista ja heittäytyessä kyljelleen. Käyntiin potkimisessa tuhraantui lähes minuutti. Italialaisen onneksi Katrinakilla oli myös kaatumatauti päällä ja tsekki tuhrasi mahdollisuutensa kahden ensimmäisen pätkän konnaamiseen.

Kotimaan miehistä Kaipanen oli nyt MM-pisteissä neljäs ja Sauren viides.

"Kyllä tää aika rankka kisa oli. Etenkin pari ptkää siirtymää oli ihan älytöntä kivikkoa, mutta onneksi B-akataululla sai ajaa rauhallisemmin. Kädessä ei taas loppussa ollut yhtään voimaa, mutta hyvinhän se siitä yhdestä lipasta huolimatta meni", tuumasi Tiainen maalissa.

Piikit vauhdissa

Lauontaina olivat piikit yllättäen koko kisan kovimmassa vedossa, sillä Tiaisen tapaan italialaistunut svenski Jeff Nilsson oli Kotarillaan koko porukan nopein kuljettaja. Husen B-teamissä ajava Petteri Silvan näytti niinikään menemisen mallia ja ajoi totaali-pohjat crossi-pätkällä. Taruksen pitkä mestäpikis koitui kuitenkin jämsäläisen kohtaloksi, sillä siellä tuli tappiota liiaksi. *"Vähän töppäsin Taruksen lyhyellä suo osuudella, mutta tuntuu että nopeassa kivikossa ei vaan uskalla vetää yhtä tajuttomasti, kun kärki,"* pohti Silvan.

Päivän nopein oli siis Nilsson, kakkosena yllättäjä Fausto Scovolo italiasta, kolmosena britti Paul Edmondson ja neljäs Silvan. Jii Pee Leinon menoa haittaa edelleen Päitillä loukkaantunut ranne ja sijoitus oli yhdestoista.

Sunnuntaina Silvan noudatti Tiaisen neuvoa ja rauhoitti menoaa Taruksen metsäpätkällä. Ja yllätys yllätys sillä menolla aika parani reilusti. Edellisenä päivänähän juuri Tarus koitui kohtaloksi, mutta nyt tuloksena oli selvät luokkapohjat. Osittain siihen auttoi Nilssonin epäonni, sillä ruotsalainen kolhi kaatumisessa pakoputken lyttyyn ja jäähdyttäjistä valui piksen maalissa nesteet. Ammattimiehen ottein Jeff vaihtoi kaikki osat muutamassa minuutissa ja matka jatkui ilman AT-pisteitä.

Silvan otti lopulta täydet MM-pisteet tililleen parin sekunnin erolla Nilssonin. Edmondson hävisi kaksikolle jo selvästi. Nilssonin kanssa koko kauden mestaruudesta kamppailut Stefano Passeri ei Padasjoen maastoissa viihtynyt ja lauontain viides ja sunnuntain kuudes tila veivät maailmanmestaruuden Aprilia kuljettajalta jo lähes tavoittamattomiin.

Jii Pee Leinon käsi ei kivikossa rinkytyksestä pitänyt ja turkulainen heitti muutaman pätkän jälkeen pyyhkeen kehään. Juha Nuuttilla sen sijaan parantaa aina muiden väsyessä ja hän olikin kahdestoista parin kaatumisen jälkeen. Vanhana trial kuskina Jarmo Vasama viihtyi myös kiven seassa ollen kolmastoista.

"Kaikki meni tänään hyvin ja ihme kyllä vauhti Taruksella parani, kun vähän rauhoitin ja yritin mennä isommalla vaihteella. En mä kyllä ymmärrä, miksi juuri Taruksen pätkä oli pitänyt vetää sellaiseen kivikkoon, vaikka parempaakin maastoa oli tarjolla. Siirtymät oli kanssa niin hitaita, että parhaimmillaan sai tunnin kolta pelkällä ykkösellä. No onhan se tietysti kaikille sama", kritisoi Silvan maalissa.

Grasso nopein sunnuntaina

Kaksipuolikkaissa on kauden

tasaisin kuljettaja ollut italialainen crossi Kawaa kuskaava Giorgio Grasso. Suomen osakilpailussa miehellä oli todellinen Hannu Hanhen tuuri, sillä yhtä hyvin molempien päivien voitot olisivat voineet vaihtua kakkosiloiksi. Lauantaina viime kaudella Tiaisen jälkeen hopealle jäänyt Joachim Hedendahl jäi toiseksi vain parilla sekunnin kymmenyksellä ja sunnuntaina ruotsalainen jäi vain reilun sekunnin päähän. Ensimmäisenä päivänähän yleiskisan nopein oli Nilsson piikillä, mutta toisena päivänä sen tempun teki Grasso. Kaveri näytti metsäpikiksen pusikossa vetävän aivan sumeasti kohti pusikoita, joten kovasti näytti oleva luottoa paikalla olleisiin näyttäjiin ja myös muistiin.

Ennen Suomen kisaa mestaruustaistossa oli mukana vielä toinen "itsku" Paolo Fellegara, mutta Yamaha kuljettaja oli nimenomaan hiekkapätkillä aivan kateissa ja tuloksena vasta seitsemäs ja kahdeksas sija.

Suomalaisista oli Hannu Koskinen paras kuljettaja nappaamalla viidenneksi ja neljänneksi eniten MM-pisteitä. Metsässä ajaminenhan on ollut Koskisen vahvoja puolia, mutta nyt sujui myös crossi mainiosti. Myös monen suomalaisen ajosta puuttuvaa puristusta ja itsensä ylittämistä oli miehen menossa riittävästi.

Yritystä oli myös Jarkko Vainiolla, mutta pyörät eivät millään pysyneet maata kohti, joten kaatumisten jälkeen sijoitukset olivat kuudes ja yhdeksäs. Muita meikäläisiä pistemiehiä olivat vain lauantain ajanut Jukka Aures, Heikki Timonen ja Teemu Kinnari.

Viisisatasissa oli ensimmäisenä päivänä vedossa KTM kuljettaja Giovanni Sala, joka myös MM-sarjassa oli pistejohdossa. Toiseksi ehti 260 Hodalla Tullio Pellegrinelli ja kolmanneksi flunssan kourissa paininut ikiliikkuja Jösse Jönsson.

Sunnuntaina Jösse sai itsensä ryhtiin ja otti voiton. Pellegrinelli oli taas kakkonen, mutta Sala teki Taruksen metsässä toisella kierroksella kunnan Stalderin taitot yli ohjaustangon ja lähes varma voitto vaihtui viidenteen tilaan. Loppujen lopuksi tuo yksi kaatuminen oli ratkaisun osassa myös maailmanmestaruuden suhteen.

Pikkunelareissa lähti Esa Vento viime vuoden voittojen jälkeen yhtenä mitalisuosikkina tähän kauteen, mutta jostain kumman syystä vauhti on tökkinyt pahasti. Kotikisassakaan homma ei loksautanut kohdalleen. Lauantaina meni ensin ranga puhki, mutta siitä huolimatta Vento ehti ajaa tunnin pituisen pahan siirtymän tyhjällä läpi ilman AT-pisteitä. Vaihdon onnistui, mutta sitten tuli huomisen seurauksena liian aikaisesta asemalle menosta muutama minuutti etuajaa. Siinä vaiheessa meni hermo ja kaveri lähti valmistautumaan seuraavaan päivään. Tänä vuonnahan saa ensi kertaa jatkaa myös toisena päivänä, vaikka ensimmäisenä keskeyttäisikin. Sääntöä on kovasti kritisoitu sillä, että se ei ole lajin hengen mukaista ja niinhän todellisuudessa onkin.

Ensimmäisen päivän yllätysvoittaja oli Husgvarnan tehtaan testikuski Arnaldo Nicoli, jota kylläkin

auttoi Kent Karlssonin keskeyttämien moottoririkkoon. Pistejohdossa ollut Mario Rinaldi ajoi kakkoseksi ja vahvisti asemiaan MM-kärjessä.

Toisena päivänä Karlssonin Husberg toimi kunnialla ja ruotsalainen otti selvän voiton. Mario Rinaldi oli nyt kolmas Otakar Kotrban jälkeen ja Vento neljäs. Sijoitus ei kuitenkaan miestä tyydyttänyt, sillä vain voitto olisi auttanut ensi vuoden sopimuksista neuvoteltaessa.

Kasikymppisten kärkipaikat ajoivat ristiin puolan Maciej Wrobel ja italian Marco Rossi. Ensimmainitu voitti lauantaina ja sunnuntaina sijoitukset menivät päinvastoin.

Suomen osakilpailu sujui järjestelyidensä osalta kunnialla ja reitti oli riittävän vaativa, muttei mahdoton. Tosin monet ulkomaaisista osanottajista kritisoivat Padasjokea paikakuntana, joka on keskellä ei mitään ja ei missään. Ympäristötutkimuksesta luulisi kuuluvan vielä jatkossakin, joten jääkäämme kuulolle. Ensi vuonnakin Suomeen on myönnetty MM-osakilpailu ja tämänhetkisten tietojen mukaan kurvaillaan Seinäjoen lakeuksilla.

Ruotsissa vuoden paras osakilpailu

Ruotsalaiset järjestivät pari vuotta sitten enduron MM-osan, joka oli todellinen fiasko ainakin tuloslaskentansa osalta. Nyt oli Etelä-Ruotsissa Skövdedessä paneuduttu hommaan oikein tosissaan ja kaikki sujuikin kuin rasvattu.

Reitti kierteli aivan kaupungin ympäristössä ja crossipätkät olivat kävelyetäisyydellä asutuksesta. Yksi oli vedetty paikalliseen ruohopintaiseen pujottelurinteeseen, jossa ei kylläkään kolmeen viime vuoteen ole nähty lunta. Toinen crossi oli valtavan kivilouhoksen ympäristössä ja sinne oli keinotekoisesti tehty hyppyreitit. Metsäpätkestäkin pidempi kierteli lähimmillään rivitalojen "takapihoilla", joten yleisöllä oli

helppo seurata tapahtumia. Kaiken lisäksi armeijan bussit kuljettivat halukkaita kilpailukeskuksesta ja lähistön bussipysäkeiltä maastoon. Kilpailukeskuksena palveli paikallinen jäähalli isoine asfalttipihoineen ja sisällä oli moottoripyöräaieheinen näyttely. Pitkin viikkoa oli muutakin kaksipyöräisiä sivuvaava ohjelmaa ja lauantai-iltana stadioncrossi.

Suomalaisittainhan suurin kilpailullinen mielenkiinto kohdistui Kari Tiaiseen. "Tarkoitus on vain pitää Farioli takana, sillä sehän riittää mestaruuteen. Kunhan vaan tulisi yöllä kunnolla vettä, sillä täällä ei ole satanu moneen kuukauteen ja pöly on aivan älytöntä," toivoi Tiainen kisaa edeltävänä iltana. Karilla on ilmeisesti suhteet pilvenherroihin kunnossa, sillä yöllä todellakin tuli ensimmäinen kunnon sade koko kesää, muttei siitä huolimatta tehnyt maastosta mitään kuravellia.

Tiaisen ja Fariolin kyttäessä toisiaan pääsi Suomessa loukkaantunut Bill Andersson ajamaan omaa ajoaan ja kuittasi luokkavoiton parin sekunnin erolla Tiaiseen. Itseasiassa Kari ei kakkosatilastaan pahemmin välittänyt, sillä Farioli kaatui pujottelurinteessä sankan yleisäjoukon edessä ja siinä vaiheessa maailmanmestaruus oli hulluttelemattain selvä. Karin kannattajat olivat jo etukäteen tehneet lipun, jossa luki "Kari Tiainen, maailmanmestari -90, -91 ja -92". Sitä heilutettiin myös Fariolin nenän edessä pitkin päivää, joten italialaisen oli lähes pakko antautua. Tiaisen maaliin tullessa oli paikalla olleiden suomalaisten toimesta sellaista tuuletusta, että muut jäivät kirkaasti toiseksi.

Päivän epäonnen oli tässä vaiheessa jo varma nelariluokan pronssimies Jaroslav Katrinak, jonka vuoro oli tällä kerralla ottaa lukua. Metsäpikiksellä puu pysäytti etenemisen sen verran rajusti, että aivotärähdyks ve tsekin sairaalaan. Suomalaisista Mika Kaipainen oli hienosti viides ja Jouni Sauren joutui keskeyttää

mään takapyörän?? laakerin hajotua.

Sunnuntaille ei Tiainen enää startannut, vaikka tallipäällikkö Fabrizio Azzalin niin olisikin halunnut. Tuoreen mestarin käsi oli kuitenkin siinä kunnossa, ettei jälkeenpäin ajateltuna metrunkään ylimääräinen räsittäminen olisi ollut viisasta. Lääkäriässä veneluun päiden todettiin nimittäin olevan aivan jauhona ja vaativan monimutkaista korjausleikkausta.

Andersson otti taas voiton, mutta hopeansa niinikään edellisenä päivänä varmistanut Farioli heitti sen verran rajusti nurin, että jäädyttäjästä tuli vedet pihalle. Näin Italian KTM maahantuojan pojalle jäi paljon hampaankoloon ensi kaudeksi ja pitkä kaveri vannoiikin ottavansa mestaruuden. Mika Kaipainen ajoi hienosti kolmanneksi ja otti samalla viidennen tilan MM lopputuloksissa.

Silvan lähellä voittoa

Piikkiluokassa oli Jeff Nilssonilla vastaava tilanne kuin Tiaisella. Pahin kilpakumppani Stefano Passeri piti pitää selän takana, niin peli olisi selvä. Päivän nimi oli kuitenkin epätasaisen kauden ajanut Tiaisen tallikaveri Paul Edmondson ottamalla ylivoimaisen voiton. Samalla Paul varmisteli MM-pronssiiaan.

Nilsson otti kuitenkin varmasti kakkoskilan ja kun Passeri oli neljäs, tiesi se ruotsalaiselle piikkiluokan MM-titteliä. Petteri Silvan pystyi crossipikisillä kärjen vauhtiin, mutta pidempi metsäpätke koitui tappioksi. Vauhti ei vain yksinkertaisesti tunnu kivikossa ja juurikossa riittävän voittoon asti.

Myös Nilsson tyytyi sunnuntaina juhlimaan mestaruuttaan, eikä startannut reitille. Tällä kertaa Silvan oli eri mieltä voittajasta ja taisi loppuun asti Edmondsonia vastaan. Taas kävi kuitenkin niin, että englantilainen oli juuri metsässä sen verran nopeampi, että voitto luisui käsistä. Suomalainen kaatui kuitenkin saappaat jalassa, sillä yritys oli viimeiselle pätkälle asti rajua. Yhdestä juuresta lähti sitten pyörä kunnolla alta ja jäädyttäjä sai hieman siipeensä. Selvä kakkossija tuli kuitenkin ja kotikisan voiton ansiosta vahvasti neuvotteluasemiansi kauteen. Loppupisteissä Petteri oli piikkiluokan kuudes. Hopeaa otti Passeri ja Edmondson pronssia. Englantilainen siirtyi ensi kaudeksi kaksipuolikkaisiin, jolla on ajanut jo tällä kaudella oman maansa mestaruusarjalla.

Juha Nuuttila oli viimeiseen pätkään asti kiinni kuudennessa tilassa, mutta kaatuminen pudotti sijoitusta pykälällä alaspäin.

Viisisatasten ratkaisu kalkkiviivoilla

Isoimmassa kaksitahtiluokassa nähtiin kauden tiukin kamppailu mestaruudesta. Sala oli alusta lähtien maanmiehensä Pellegrinellin niskan päällä, mutta jo Suomessa tilanne alkoikin kääntymä päinvastaiseksi.

Fabio Farioli nosti Tiaisen käden ilmaan merkiksi voittajasta, mutta vannoi osien vaihtuvan ensi vuonna.

Hannu Koskinen ajoi kotikisassa Padasjoella aivan kärkimiesten vauhtiin.

Ruotsalaiset ovat tottuneet viime vuosina juhlimaan endurossa, mutta tällä kertaa Jeff Nilsson toi maalle ainoan mestaruuden.

Pitää olla kova luotto muusiinsa ja paikalla olleisiin näyttäjiin, jotta uskaltaa hypätä sillan vierestä kahden puun väliin, kun alusta on juurakkoista suota. Mannekiinina viisisatosten maailmanmestari Tullio Pellegrinelli.

SI
ta
vo
pä
la
ru
ty
ei
no
ko
m
en
to
ja
ku
ty
L
ku
ha

pä
m
on
ka
lii
nu
m

to
se
la
Pa
si
ju
Jo
da
m

sa
sa
vo
a

Giorgio Grasso taivuttamassa Kawaansa maailmanmestaruuteen Skövden kivilouhoksessa.

Skövdessä Pellegrinelli ajoi lauantaina vajaan kuuden sekunnin erolla voittoon ennen Salaa ja viimeiseen päivään startattiin vain pisteen erolla. Loppujen lopuksi Pellegrinellin rutiini puri ja Honda kuljettaja pystyi ajamaan puolen minuutin voiton ennen kaatuilutta Salaa. Italialainen parivaljakko takoi luokkapohjia koko päivän ristiin, mutta ensimmäisen kerran Sala konttasi toisella crossipätkällä. Viimeiselle maastopätkälle lähdettäessä eroa oli vajaa kaksikymmentä sekuntia. KTM kuljettaja tiesi tilanteen, mutta yritys päättyi kunnan kaatumiseen. Luiden keräilyn jälkeen matka jatkui kakkosena maaliin ja sama sijaan tuli myös MM-taulukossa.

Jösse Jönsson oli molempien päivien kolmonen ja pronssia tuli myös loppupisteissä. Ruotsalainen on hiukan kahden vaiheilla uran jatkamisesta, vaikka Hussen tallipäällikkö Fabrizio Azzalin onkin luvannut "Jösselle" olevan aina pyörä valmiina.

Kaksipuolikkaissa lauantain voiton nappasi Paolo Fellegara ja toiseksi ajoi jälleen kerran tällä kaudella loukkaantunut Peter Hansson. Peter on todellinen epäonnen soturi, sillä mieheltä tuntuu jokaisessa räjymässä kaatumisessa katkeavan joku luu. Kolmas oli Joakim Hedendahl ja Giorgio Grasso varmisti mestaruuttaan neljättänä.

Sunnuntaina Hansson oli vedossa ja oli sekä luokkansa, että yleiskisan nopein Yamahallaan. Ilmeisesti verryttelystä kävi edellisena iltana ajettu stadioncrossi. Grasso otti kak-

kostilan ja maailmanmestaruuden. Fellegara sai hopeaa ja Hedendahl pronssia.

Pikkunelareissa Mario Rinaldi otti Kotarillaan mestaruuden jo lauantaina, eikä startannut seuraavana päivänä ollenkaan. Molempien päivien voittoon ajoi viime vuoden ylivoimainen maailmanmestari Kent Karlsson, mutta useita keskeyttämiä sisältänyt kausi ei tuonut tällä kertaa pronssia kirikkaampaa. Hopeaa sarjassa otti Hussekuljettaja Ota-kar Kotrba.

Vento kaatuili muutamaan otteeseen, mutta esitti sentään yleisöystävällisiä hyppyjä ollen ainoa nelitahtikuljettaja, joka tärytti yli crossipätkällä olleesta tuplasta. Päiväsijoitukset kahdeksas ja kuudes. Tuo kuudes sija tuli Esalle myös loppupisteissä.

Vinguttimien eli kaksikymppisten mestaruus matkasi italiaan Marco Rossin toimesta. Hopeaa otti puolalainen Maciej Wrobel ja pronssia Franco Muraglia.

Yksi asia nykyisessä enduron MM-sarjassa on pahasti pielessä. Luokkia on aivan liikaa ja onneksi FIM on reagoanut asiaan. Ensi vuoden ylimenokauden jälkeen pisteistä kamppaillaan enää alle ja yli 125 kuutioisissa kaksitahtissa, sekä isoissa ja pienissä nelareissa. Silti luokkia olisi saanut olla vielä yksi vähemmän ja säännön olisi pitänyt tulla voimaan jo ensi vuonna. Toisaalta parempi myöhään, jos milloinkaan!

HELPPO VALINTA

Patentoitu Geelivaimennettu nilkan suojaus vähentää tärinää.

Lorica mikrokuidun ansiosta ei tarvita "sisäänajoa".

Ei väsy kovasakaan käytössä.

**TECH 7 1580,-
(kuvassa)
TECH 3 1200,-**

MP-Racing

Sahanmäenkatu 30
05800 HYVINKÄÄ
puh. 914-87100, fax 914-89872